

Mandatnedlæggelse, det vil sige, at Flertallet her i Thinget nedlægger sine Mandater, medens Mindretallet beholder sine. (Berg: Ja, naturligvis!) Ja, det ærede Medlem kan dog ikke tvinge Mindretallet til at nedlægge sine Mandater. Men at han lader Flertallet nedlægge sine Mandater for at værne om vor Forsatning, saa at Regjeringen maaste kan faae Stemme paa Stemme efter hver Oplosning, det tror jeg ikke kan være noget knusende Middel mod Regjeringen. Det kan ikke berøve Regjeringen Tilhængere, men kun skaffe den flere og flere Stemmer. Ja, hvis det var det ærede Medlems Mening med Mandatnedlæggelse, at de skulde blive rent borte med det samme, saa forstaar jeg ikke det Jarlige deri. Det Middel maa vi altsaa stryge. Jeg tillader mig at gjentage det Spørgsmaal i Alvorens Interesse — det ærede Medlem talte saa Meget om Alvor, og jeg vil sige, at hvis han ingen Midler har, saa er der heller ingen Alvor i, hvad han i det Hele taget har sagt — hvilke Midler har det ærede Medlem til at føre sin Politik igjennem?

Alberti: Jeg kan ikke saa ganske være tjent med at have Finantsudvalgets Formand til Historiograf. Jeg skal tillade mig at nedlægge en kort Indsigelse mod den Beretning, han har givet fra 1853. Den Gang kom Ministeriet ikke paa Trods til Folkethinget med en provisorisk Finantslov. Foruden andre Omstændigheder, der vare til Stede, sagte Regjeringen uopholdelig at faae den provisoriske Finantslov godkjendt, ikke under Trusel af en ny provisorisk Lov, men under Tilføjelse af at opfylde de Spørgsmaal, som den Gang stode paa Dagsordenen. Jeg har allerede for et Par Dage siden sagt til den ærede Ordfører, at ogsaa jeg havde gjort en Frontforandring, og det var den Gang. Da gjorde jeg den Frontforandring, at jeg sluttede mig til det absoluttiste Ministerium, men der var den Forskjel mellem mig og den ærede Formand for det nuværende Finantsudvalg, at vi havde et Program, at vi havde en Afford med Ministeriet, idet vi skulde have Foldsagen og Arvesølgfagen gennemførte, men vi gif ikke hen og blindt kastede os i Armene paa et absoluttist Ministerium. Men hvor have de Herrer deres Program? Ikke en Gang halve Resultater kunne De gennemføre; det er Forskjellen. Vor Fremtræden var aaben og ærlig for det hele Land, vi sagde, hvad vi vilde, men have de Herrer sagt os et Ord om, hvad De ville?

Berg: Det var atter en ny Lære, det ærede Medlem fremsatte, en ny reaktionær Lære. Det ærede Medlem mente, at naar Folkethinget hævdede sin Ret, og hvert Medlem stemte ifølge Grundloven ifølge sin Overbevisning, og der som Resultat fremgik en Finantslovsnegtelse eller en

Finantslov i en anden Skikkelse, end Regjeringen og Landstinget vilde tage imod den, saa fremtvang Folkethinget derved et Provisorium. Til- ligere har den hidtilværende Opposition, og jeg tror Alle, staaet paa, at man ikke under saadanne Forhold fremtvang et Provisorium, men at en Følge deraf, at Regjeringen ikke fik sin Billie, maatte være, at Regjeringen forsøgte andre konstitutionelle Midler, og hvis den ikke kunde komme igjennem med dem, gif sin Bei, saa at Regjeringen altsaa ikke havde anden Udgang af Striden end denne, og det er en Lære, som selv Ministre have vedkjendt sig, og som nødvendig maa ligge i Grundloven, hvis § 49 har Noget at betyde. Den Forstaaelse af vor Forsatning tror jeg, at alle forfatningstro Mænd i Landet siden Grundloven have haft; nu først i denne Vinter faae vi denne nye Lære prædiket af Ordføreren for det nye Flertal i Folkethinget, at vi ville fremtvinge Provisoriet, hvis vi t. Ex. i Dag havde været 52 Mænd, der stode paa det gamle Program, at ville negte Finantsloven, (Ordføreren: Det er ikke sandt!) Er det heller ikke sandt? Det ærede Medlem sagde, hvilke Midler have vi, naar vi nu ved denne Afstemning fremtvinge et Provisorium. Det har det ærede Medlem jo sagt gjentagne Gange, og saa siger dog det ærede Medlem Nei. (Ordføreren: Det er heller ikke sandt. Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?) Det ærede Medlem kunde spare sig megen Forhandling, naar han talte paa samme Maade som vi Andre, saaledes at der ikke var Tvivl. (Afbrydelse af Bille). Den ærede Ordfører har faaet en venlig Hjælp i det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), som er en rigtig ivrig deltagende Ven. Jeg gratulerer, de ere ikke altid tidligere komne saa godt ud af det sammen som i denne nye Forbindelse. Det er atter et nyt Tegns paa den nye Situation. (P. Nielsen: Saadan er det altid i Hvedebrødsdagene). Det ærede Medlem her ved Siden af mig siger, at det er Hvedebrødsdagene, der altid ere saa varme, og derfor er det heller ikke sagt, at det holder saa længe. Jeg vil ikke raade det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) til at stole altsor meget paa denne nye Kjærlighed. Det var altsaa denne nye Lære, som det ærede Medlem fremsatte, at hvis vi f. Ex. her havde været 52 Mænd, der delte samme Opfattelse som den, det lille Mindretal nu har, om at negte Finantsloven, var det at fremtvinge Provisoriet, og ikke, saaledes som det efter vor Overbevisning om Grundloven nødvendig maatte være, at det maatte have til Følge, at Regjeringen søgte en midlertidig Tillægsbevilling hos Rigsdagen eller gif sin Bei. Der er jo 14 Dage tilbage til den 1ste April. Maa man ikke forudsætte det, maa man ikke tænke konstitutionelt her til Lands, men absolut tænke paa, at vi staa paa Revolutionen, og derfor gaa de Herrer